

[Ulrich.]

undslaa sig for at gaa ind i et Arbejde for at søge de Bespærelser gennemført, som det overhovedet er muligt at gennemføre.

Derefter skal jeg rette nogle faa Bemærkninger til de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte om det kommunale Selvstyre og forherligede dette i høje Toner. Ja, jeg for mit Vedkommende, og mit Parti ogsaa, har altid været Tilhænger af kommunalt Selvstyre, men naar man kommer ind paa Felter, hvor Kommunalbestyrelser skal regere med Statens Penge, er vi mere varsomme; naar Kommunerne skal bevilge Penge, som Staten skal betale, er vi meget betænkelige. Jeg tror, det er det klogeste, at Staten og Rigsdagen bevilger de Penge, der skal anvendes, saa maa Kommunerne gerne for mig udbetale dem, men at lade Kommunerne bestemme, hvor mange Penge Staten skal betale, er en meget farlig Vej at komme ind paa. Jeg tror i og for sig heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard, naar han faar tænkt nærmere over det, vil være Tilhænger heraf.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Holdgaard om de Konservatives og Venstres Appetit i Sommerens Løb. Jeg tror, det var et noget uheldigt Udtryk, det ærede Medlem her brugte. Det er meget muligt, og i Virkeligheden ganske naturligt, at saavel Venstre som det konservative Parti gennem sin Presse har efterlyst de forskellige Ting, som man forud for Valgene havde bebudet man vilde gøre, hvis man blev Regering; det var ganske naturligt, naar vi saa, at der i flere Maaneder ingenting skete, idet Regeringen holdt Sommerferie. Ganske vist har vi hørt fra en af de højtærede Ministre, jeg kan ikke i Øjeblikket huske hvilken, det kan godt være, det var den højtærede Socialminister, at Regeringen har haft saa travlt i Løbet af Sommeren, at der af andre, hvis disse skulde have udført et tilsvarende Arbejde, kun vilde have været Knoglerne tilbage. (*Socialministeren* [Steincke]: Nej!). Saa beder jeg undskyldte, saa har det været en af de andre højtærede Ministre, men Udtalelsen kunde jo for øvrigt godt ligne den højtærede Socialminister. (*Socialministeren* [Steincke]: Der er ogsaa noget om det!). Ja, det er meget muligt. Men altsaa, vi efterlyste kun, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at vor Appetit paa Lovgivningsarbejdet afhænger jo ganske af den Ret, der bliver os serveret. Og det

ærede Medlem ved jo udmærket godt, at selv om man har en glubende Appetit, naar man gaar til Bords, er det jo dog saadan, at hvis der bliver serveret en daarlig Ret Mad, spiser man den ikke. Det ærede Medlem maa derfor undskylde, at vi bærer os ad paa den Maade, naar Kokkene, der skal tilberede Maden, ikke sørger for, at den er tilstrækkelig velsmagende; behager den os ikke, lader vi den staa.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen var glad for, at de Konservative havde skiftet Ordfører — saaledes forstod jeg ham. Dette beror paa en Misforstaaelse, men jeg har maaske glemt at bemærke, at det ærede Medlem Hr. Vesterager, hvis han havde været til Stede, vilde have været Partiets Ordfører; jeg har altsaa maattet afløse ham, og jeg gør det i al Beskedenhed saa godt, som jeg kan. Jeg tvivler ikke om, at min ærede Kollega det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelser i Realiteten vilde være blevet de samme som mine, selv om Ordene ikke vilde være blevet de samme. Det er jo heller ikke det ærede Medlem Hr. Holger Larsen muligt at tale med de samme Ord som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Jønson, der sidder ved det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kunde ikke lade være med at fremsætte en Udtalelse, som overordentlig godt karakteriserer det ærede Medlem og hans Parti; det ærede Medlem sagde ordret: det at modsætte sig dette Lovforslag vil betyde at sætte de Stemmer til, der er tilbage. Det var sagt til det ærede Medlem, der talte for Venstre (Kr. Kristensen), og til mig sagde det ærede Medlem, at de Konservative gaar imod Tilintetgørelsen, naar de modsætter sig Forbedringer af de gamle Kaar. Ja, det var to forskellige Talemaader, men de siger jo det samme, de giver i en Nøddeskal hele Socialdemokratiets og ogsaa de Radikales Holdning — for nu er jo, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen meget rigtigt bemærkede, de Radikale kommet med op at age. Det er jo det sædvanlige, saadan har det været gennem alle de mange Aar, jeg har siddet i den danske Rigsdag, det er jo kun Overbud paa Overbud, og lige meget hvilket Bud vi fra vor Side kommer med paa det sociale Omraade, saa vil der blive krævet mere fra den Side. Og hvorfor? For at hverve de Stemmer, som gaar fra os, naar vi ikke vil være med i Overbuddet. Men det er jo muligt, der kommer en Dag, da denne Taktik ikke længere lader sig prak-